

"İ'lem Eyyühe'l-Azîz! Kur'ânın i'cazı tahrifine bir seddir. Evet, mâdem Kur'ân mu'cizedir, beşer O'nun taklidini yapamaz. Âyetleri başka kelâmlar ile tebdil edilmekle tahrif ve tağyiri mümkün değildir..." Devamıyla izah eder misiniz?

İnsan nasıl, Allah'ın kainatta "**kudret**" sıfatı ile icra ettiği fiilleri taklit etmekten ve bir benzerini yapmaktan aciz ise; aynı şekilde "**kelam**" sıfatından gelen, Kur'an'ın cümle ve ayetlerini de taklit edip, bir benzerini yapması mümkün değildir. Zira üzerinde "**Taklit edilemez.**" anlamında İlahi bir mühür vardır.

Allah'ın yarattığı sineği, bütün insanlık toplansa nasıl yapamıyor ise; aynı şekilde Allah'ın kitabı olan Kur'an'ın taklit ve bir benzerini bütün insanlık toplansa yapamıyor. Buna şahit; Kur'an'ın bin dört yüz yıl meydan okumasına karşın bir benzerinin getirilememesidir.

İnsanların en zekileri olan alim ve filozoflar, Kur'an'ı okuyup inceledikten sonra, onun belagat ve hitabına hayran kalmaları ve onun bir taklidini yapamamaları, Kur'an'ın üslubunun mucize olduğunu ispat eder.

"İ'lem Eyyühe'l-Azîz! Kur'ânın i'cazı tahrifine bir seddir. Evet, mâdem Kur'ân mu'cizedir, beşer O'nun taklidini yapamaz. Âyetleri başka kelâmlar ile tebdil edilmekle tahrif ve tağyiri mümkün değildir. Çünkü, müfessir, müellif, mütercim, muharref üslûplarını, kisvelerini âyatın kisvesiyle iltibas ettiremezler. Âyetlerde i'caz damgası vardır. O damganın altında olmayan kelâmlar âyet addedilemez. Öyle ise i'caz, tahrif ve tağyiri kabul etmez."(1)

İ'caz, Kur'ân'ın mu'cize oluşu, ayetlerinin taklit edilememesi, bir benzerinin getirilememesi demektir. Bir de îcaz var, o da ayetlerin çok veciz olması, az kelamla çok mâna ifade edilmesi manasına gelir. Kur'ân ayetlerinde hem îcaz, hem de i'caz yönünden emsalsizdir.

Bu mu'cizeyi hakkıyla anlamamız için Kur'ân ilimlerini özellikle de belâğatı çok iyi bilmemiz, Arap edebiyatına tam vakıf olmamız gerekir. Sadece Arapça bilmek yetmez; sadece Türkçe bilmenin edebî eserleri değerlendirmeye yetmemesi gibi.

Üstat Hazretleri kâinata kitab-ı kebir, mahlukata da ayât-ı tekviniye diyor. Kâinat da

Allah'ın kitabı, Kur'ân da. Nasıl kâinat ve ondaki mahlukat taklit edilemiyorsa, o kitapta bir kelime hükmünde olan bir ağacın, bir harf hükmündeki bir yaprağın bile taklidi yapılamıyorsa, Kur'ân-ı Kerîm'in ve onun sûrelerinin, ayetlerinin nazirini getirmek de öyle mümkün olmuyor.

“Kur'ânın i'cazı tahrifine bir seddir.” hükmü tarihin şهادetye sabittir. İlk yazılan Kur'ân da elimizde, bugün yazılan Kur'ân da.

“Şüphesiz o zikri (Kur'ân'ı) biz indirdik. Elbette onu biz muhafaza edeceğiz.” (Hicr, 15/9)

ayet-i kerîmesi hükmünü bu güne kadar icra ettiği gibi kıyamete kadar da icra edecektir. Bu ayet başlı başına bir mu'cizedir.

İnsanlar kendi zevklerine ne hoş geliyorsa yâni, kendi kabiliyetleri neye elveriyorsa, ona göre yazıyorlar ve konuşuyorlar. Bununla Kur'ân-ı Kerîm mukayese edilmez. Bununla Kur'ân'ın i'cazı anlaşılmaz.

Arapçayı çok iyi bilenler de Kur'ânı taklit edemiyorlar. Bunun bir misâlini Türkçe eserlerde de görmek mümkün. Hepimiz Türkçe biliyoruz, ama, meselâ, Necip Fazıl'ın şiirleri gibi bir şiir yazamıyoruz. O şiirlerde Türkçenin ötesinde bir edebî sanat var, onu taklit edemiyoruz. Bu şiirler başka bir dile tercüme edildiğinde artık o tercüme Necip Fazıl'ın şiiri değildir, onun tercümesidir. O şiirlerin aslında olan birçok özellik ve güzellik tercümelerde görülemiyor.

Dil bir vasıtaadır, onu güzel kullanmak, onunla sanat eserleri dokumak ayrı bir sanattır. Üstadın kâinat kitabı örneğini tekrar hatırlayalım. Bütün insanlar, hayvanlar ve bitkiler elementlerden yapılmışlar. Her element bu kitabın bir harfi gibi. İnsanların o harfleri kullanarak bir tek çiçek bile yapmaları mümkün olmuyor.

Ayetler mu'cizedir, mealler ise mu'cize değil. Meallere bakan adam onlardan daha güzel bir meal yazabilir. **Mealde i'caz damgası yok.** Ama ayette i'caz damgası var. Onun yerine başka bir ayet getirilemez ve getirilmemiştir de.

(1) bk. [Mesnevi-i Nuriye, Hubab.](#)